

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

247474

อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจาร
อันยอมความได้ : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์

THE STATUTE OF LIMITATION REGARDING A COMPLAINT ON COMPOUNDABLE RAPE
AND SEXUAL ASSAULT OFFENCES : PARTICULAR STUDY IN
THE CASE OF JUVENILE VICTIM

หฤทยา วุฒยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

6 00252519

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจาร
อันยอมความได้: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์

หฤทยา วุธยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2553

**The statute of limitation regarding a complaint on compoundable rape
and sexual assault offences: particular study in
the case of juvenile victim**

HARITTAYA WUTTHAYAKORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2010

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

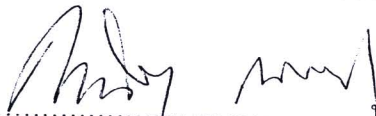
หัวข้อวิทยานิพนธ์ อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจาร
อันยอมความได้ : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์

เสนอโดย หฤทยา วุฒยากร

สาขาวิชา นิติศาสตร์ หมวดวิชา กฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อุทัย อาทิวะช

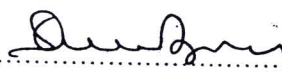
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

 ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.อุทัย อาทิวะช)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศา จิตรน้อมรัตน์)

วันที่ 28 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำ อนาจารอันยอมความได้: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์
ชื่อผู้เขียน	หฤทยา วุฒยากร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.อุทัย อาทิวะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

217474

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาของอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารอันยอมความได้ซึ่งได้กระทำต่อผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ โดยศึกษาถึงแนวคิดและการกำหนดอายุความในคดีอาญา ตลอดจนแนวคิดและปัจจัยที่นำมากำหนดความผิดอันยอมความได้ในส่วนของความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องในการกำหนดอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารอันยอมความได้ว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปตามแนวความคิดในการกำหนดอายุความเพียงใด รวมถึงศึกษาเปรียบเทียบกับอายุความในกฎหมายอาญาของต่างประเทศอันว่าด้วยความผิดทางเพศต่อผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์

ผลจากการศึกษาพบว่า อายุความในคดีอาญาของไทยนั้นเป็นไปด้วยการกำหนดระยะเวลาของอายุความที่มีความสอดคล้องกับความร้ายแรงของการทำความผิด โดยเมื่อความผิดใดสังคมเห็นว่าเป็นการกระทำที่มีความร้ายแรงแล้ว กฎหมายจะกำหนดให้ความผิดนั้นมีการกำหนดโทษที่ร้ายแรงตามลำดับ และเมื่อความผิดใดมีการกำหนดโทษสูงความผิดฐานนั้นๆ ก็จะมีอายุความยาวกว่าความผิดฐานอื่นๆ ตามลำดับเช่นกัน แต่เมื่อความผิดฐานใดเป็นความผิดซึ่งยอมความได้แล้วกลับกำหนดให้ทุกความผิดอันยอมความได้จะต้องร้องทุกข์ภายในกำหนดระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด ทั้งนี้โดยมิได้มีการคำนึงว่าความผิดอันยอมความได้นั้นเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงหรือไม่ กรณีจึงเป็นการเห็นได้ว่า การกำหนดอายุความร้องทุกข์ในความผิดอันยอมความได้นั้นไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการกำหนดอายุความ ตลอดจนความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารอันยอมความได้นั้นมิได้ให้ความสำคัญต่อผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์เท่ากับกฎหมายของต่างประเทศที่ได้ให้ความสำคัญในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมโดยมีการคำนึงถึงความอ่อนด้อยทางปัญญาและวุฒิภาวะของผู้เสียหายควบคู่ไปกับความร้ายแรงของฐานความผิด ซึ่งความด้อยทางปัญญาและวุฒิภาวะของผู้เยาว์นี้ถือได้

ว่าเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งต่อการแสดงเจตจำนงของผู้เสียหายในการดำเนินคดีความผิดในฐานะข่มขืนกระทำชำเราและในฐานะกระทำอนาจาร โดยอุปสรรคต่างๆ ของผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์นี้อาจทำให้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารกลายเป็นอาชญากรรมไร้เหยื่อได้

เพื่อให้อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารอันยอมความได้มีความสอดคล้องต่อความร้ายแรงของการกระทำความผิด และให้ความสำคัญต่อผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์เพื่อลดอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินคดีทางอาญาต่อผู้ที่กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจาร ผู้เขียนจึงขอเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาอันว่าด้วยอายุความ โดยบัญญัติให้อายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 วรรคแรก และความผิดฐานกระทำอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 278 ซึ่งเป็นการกระทำต่อผู้เยาว์นั้นหยุดนับลงชั่วคราวจนกว่าผู้เสียหายจะมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และควรใช้ลักษณะของความร้ายแรงของการกระทำความผิดมาเป็นฐานในการกำหนดอายุความร้องทุกข์ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศด้วย โดยในส่วนนี้ผู้เขียนขอเสนอให้กำหนดอายุความร้องทุกข์ในความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นความผิดอันยอมความได้มีระยะเวลาที่ยาวกว่าความผิดอันยอมความได้ฐานอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะแห่งความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยมีระยะเวลาเป็นสองเท่าของอายุความร้องทุกข์ในความผิดคดีอาญาทั่วไปที่ยอมความได้

Thesis Title	The statute of limitation regarding a complaint on compoundable rape and sexual assault offences: particular study in the case of juvenile victim.
Author	Harittaya Wutthayakorn
Thesis Advisor	Dr. Uthai Arthivech
Department	Law
Academic year	2010

ABSTRACT

217474

The objective of this thesis is to study the problems of a statute of limitation regarding a complaint on the offences of juvenile rape and sexual assault, which are compoundable offences. The study has been focused on concepts and the statute of limitation of criminal cases as well as concepts and factors applied to the compoundable offences relating to sexuality, in order to analyze the consistency whether the rules of statute of limitation regarding the complaint on compoundable rape and sexual assault offences are proper pursuant to such concept, including comparative study with the statute of limitation in the criminal law of foreign countries regarding the juvenile sexual offences.

According to the result of the study, it is found that the statute of limitation in Thai criminal law is the application of the concept of the consistency to the severity of crimes. For crimes that society considers to be severe, the punishment pursuant to the law would be grave and the statute of limitation regarding such crimes would be longer when compared with the less severe crimes. However, in all compoundable offences, the victims have to file the complaint within 3 months after the date of the commission of crimes and the identifying of the offender regardless the severity of such compoundable offences. Therefore, it is found that the rule of the statute of limitation regarding the complaint on compoundable offences is not consistent with the criteria of the statute of limitation and the juvenile victims of the compoundable rape and sexual assault offences are not concerned, while the law of foreign countries gives precedence to the justice process which is concerned about the maturity and the lack of intelligence of the victims along with the severity of crimes. The maturity and the lack of intelligence are considered as the

217174

critical obstacles concerning the expression of genuine intents of the victims in conducting the criminal prosecution on the offences relating to rape and sexual assault. Thus, these obstacles of juvenile victims could lead rape and sexual assault offences to be the victimless crimes.

In order to make the statute of limitation regarding the complaint on the compoundable offences of rape and sexual assault be consistent with the severity of crimes and give priority to the juvenile victims in order to diminish the obstacles on the prosecution of a person committing the offences of rape and sexual assault, I propose the amendment of the Criminal Code on the statute of limitation. The amendment should prescribe that the statute of limitation regarding the complaint on the offence of rape according to the first paragraph of section 276 of the Criminal Code and the offence of sexual assault according to the section 278 of the Criminal Code, in the case that the victim is a juvenile, should be suspended until the victim reaches 20 years of age. The severity of crimes should also be taken into account as the basis for the rule of the statute of limitation regarding the complaint on the offence relating to sexuality. In this regard, I propose that the statute of limitation regarding the complaint on the compoundable offences relating to sexuality should have the longer period than that of other compoundable offences with twice period of the statute of limitation regarding the complaint on other compoundable offences, in order to reflect that it is consistent with the severity of the crimes.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านอาจารย์ ดร.อุทัย อาทิวะห์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่นั้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร ประธานกรรมการ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล และท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อบิดามารดาที่ให้โอกาสทางการศึกษาและให้ความห่วงใยและกำลังใจตลอดมาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ขอขอบคุณน้องสาวที่คอยเป็นกำลังใจเสมอมา คุณกมลพร สงวนศักดิ์โยธิน พี่สาวที่แสนดีที่เป็นกำลังใจและคอยหาข้อมูลจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ทุกเรื่องและทุกครั้ง คุณมัทธมา บริสุทธิ์ สำหรับความหมายในVictimless และคุณทัศนีย์ แสงสุขที่คอยช่วยเหลือและให้ข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา

ส่วนดีและคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอยกให้แก่บิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ส่วนข้อบกพร่องใดๆผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

หฤทยา วุธยากร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3 สมมติฐานการศึกษา.....	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	5
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวความคิดเกี่ยวกับอายุความในคดีอาญา.....	7
2.1 ความหมายและประเภทของอายุความในคดีอาญา.....	12
2.1.1 ความหมายของอายุความในคดีอาญา.....	12
2.1.2 ประเภทของอายุความในคดีอาญา.....	17
2.1.2.1 อายุความฟ้องร้อง.....	17
2.1.2.2 อายุความล่วงเลยการลงโทษ.....	20
2.2 ลักษณะทั่วไปของอายุความ.....	20
2.2.1 ลักษณะของอายุความในคดีอาญา.....	21
2.2.2 การนับอายุความในคดีอาญา.....	26
2.2.3 อายุความในคดีความผิดอันยอมความได้.....	30
2.3 แนวความคิดในการกำหนดความผิดอันยอมความได้.....	35
2.3.1 ความหมายและที่มาของความผิดอันยอมความได้.....	35
2.3.2 ปัจจัยในการกำหนดความผิดอันยอมความได้.....	37
2.3.3 คุณธรรมทางกฎหมายกับความผิดอันยอมความได้.....	42

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.3.4 การกำหนดให้ความผิดทางเพศบางฐาน	
เป็นความผิดอันยอมความได้.....	43
2.3.4.1 วัตถุประสงค์ของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา.....	44
2.3.4.2 คุณธรรมทางกฎหมายในความผิดเกี่ยวกับเพศ	
อันยอมความได้.....	45
2.3.4.3 ความเป็นอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับเพศ	
อันยอมความได้.....	46
2.3.4.4 ความประสงค์ในการคุ้มครองผู้เสียหายในความผิด	
เกี่ยวกับเพศอันยอมความได้.....	49
2.3.5 การเริ่มคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศอันยอมความได้.....	51
3. อายุความและลักษณะการดำเนินคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศในต่างประเทศ.....	54
3.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	54
3.1.1 อายุความในคดีอาญาของประเทศไทย.....	54
3.1.2 การดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	59
3.1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศตามกฎหมายอาญาของประเทศไทย.....	64
3.2 ประเทศเยอรมัน.....	70
3.2.1 อายุความในคดีอาญาของประเทศไทย.....	70
3.2.2 การดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	74
3.2.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศตามกฎหมายอาญาของประเทศไทย.....	80
3.3 ประเทศญี่ปุ่น.....	85
3.3.1 อายุความในคดีอาญาของประเทศไทย.....	85
3.3.2 การดำเนินคดีอาญาของประเทศไทย.....	88
3.3.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศตามกฎหมายอาญาของประเทศไทย.....	90

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. วิเคราะห์ปัญหาอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและ การกระทำอนาจารต่อผู้เยาว์.....	93
4.1 วิเคราะห์ลักษณะความร้ายแรงในการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจาร.....	93
4.2 วิเคราะห์ลักษณะความผิดอันยอมความได้ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจาร.....	96
4.3 วิเคราะห์อุปสรรคในการร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจาร.....	101
4.4 วิเคราะห์ปัญหาอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจารเปรียบเทียบกับต่างประเทศ.....	111
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	122
5.1 บทสรุป.....	122
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	125
บรรณานุกรม.....	128
ประวัติผู้เขียน.....	135